

CSICSERGŐ HÍRMONDÓ

12. szám

Óbudai Csicssergő Óvoda

30 évesek lettünk

Szeretettel köszöntök minden ünnepeltet és ünneplőt.

Az óvoda 30. születésnapja alkalmából köszönetet mondok minden kedves volt és jelenlegi kollégámnak a közösen töltött eredményes évekért. Köszönöm a bizalmat minden korábbi és jelenlegi szülőnek, aki ránk bízta legféltebb kincsének nevelését.

Szeretettel ölelem az óvoda valamennyi kisgyerekeit, akik csicssergésükkel, nyargalásukkal, kacajukkal megtöltik az intézményt.

A jubileum alkalmából idézzünk fel néhány mérföldkövet az óvoda működésének sikereiből:

- 🌸 1984 - az alapítás éve
- 🌸 1985. januárban megnyílik az óvoda, 281 kisgyermek felvételével
- 🌸 1987-től osztatlan (teljesen vegyes) korosztályú csoportok is működnek az óvodában
- 🌸 1993 megalakul az Óvodaszék, szülők és óvodapedagógusok kezdeményezésére
- 🌸 1994-től felszerelt tornatérben mozoghatnak a óvodások az emeleten
- 🌸 1996-tól létrehozzák szülők és óvodai dolgozók az intézményt támogató Alapítványt
- 🌸 1999-től kiválóan felszerelt tornaszobát alakítunk ki és a nevelőtestület megalkotja saját helyi nevelési programját Mozgás Anyanyelv Környezet Képességfejlesztéssel címmel

Óbudai Csicsergő Óvoda

- ✿ 2000-ben szakvizsgázott gyógytestnevelő és fejlesztőpedagógus kezdi meg munkáját az óvodában
- ✿ 2001-ben felvesszük a Csicsergő Óvoda nevet, majd 2007-től az Óbudai Csicsergő Óvoda nevet
- ✿ 2000 és 2005 között gyakorlati képzést nyújtunk dajkaképzéshez
- ✿ 2002-ben bevezetjük a Comenius 2000 minőségfejlesztési rendszer partnerközpontú modelljét
- ✿ 2002-től felvállaljuk az integráltan nevelhető sajátos nevelési igényű kisgyermek nevelését is
- ✿ 2005-ben megtartjuk az első Adventi Örömszene koncertünket
- ✿ 2008 óta a ELTE Óvóképző karának gyakorlati képzésében veszünk részt
- ✿ 2008-ban kimunkáljuk és beindítjuk a ma már közkedvelt „Játssz velem!” programot
- ✿ 2011-ben gyógypedagógiai asszisztens kezdi meg munkáját az integráló csoportokban
- ✿ 2011-ben, majd második ízben 2014-ben elnyerjük a Zöld Óvoda címet
- ✿ 2014-ben az Elveszett Állatok Alapítvánnyal közösen beindítjuk első óvodai zoo-csoportunkat és teljes állású fejlesztőpedagógus kezdi meg fejlesztő munkáját
- ✿ 2015-ben megtartjuk az első apák napját, beindítjuk az OVI-VÁR-Ó programunkat leendő óvodások és szüleik számára

Óbuda, 2015. április 22.

Fehér-Kenderesi Noémi

Óbudai Csicssergő Óvoda

Kedves Szülők!

**Szeretnénk megköszönni az Alapítvány céljainak
Támogatásához nyújtott anyagi és eszmei
segítségüket.**

Alapítványi bevételeinket, az előző évi 1%-os felajánlást tartalékoltuk, hogy az ideivel együtt és az Önök támogatásával, nagyobb méretű, udvari fejlesztésbe foghassunk. Így kerülhetett sor a 87 m² **műfüves tornapálya** kialakítására, mely kulturált helyszíne lett, szervezett és szabadidős tevékenységeknek.

Szülőkkel, gyerekekkel és az Etka Jóga Rekreációs Egyesülettel közös ismeretterjesztő és mozgásos „Egészségnapot tartottunk. Az erre az alkalomra vásárolt sporteszközöket, játékszereket a tanév folyamán is használják a gyerekek.

Az előző években vásárolt biciklik biztonságos, balesetmentes tárolásához biciklitartó

állványokat vásároltunk.

Pályázatot írtunk ki szülők részére, gyermekeik támogatására.

Csicssergő napon bábéladás műsorát finanszírozta Alapítványunk.

Anyagi támogatással és társadalmi munkával segítettük a közvetlen tapasztalatszerzésre alkalmas, az óvodaudvaron kiépített gyógynövénykert kialakítását, a kis tó kialakítását, a növények betelepítését.

A vízinövények az épületben teleltek, módot adva itt is a közvetlen megfigyelésekhez.

A fűszernövénykertet körülvéző érzékelő ösvény teljes kialakításra került, a gyerekek nagy öröme.

"Fogadj örökbe egy zöldterületet" pályázat keretében folyamatosan gondozzuk az óvoda előtti zöldterületet.

Köszönjük az eddigi támogatásokat és
ha szeretné 1%-át alapítványunknak címezni,
kérjük jegyezze fel adószámunkat!

18258150-1-43

Híreinket mindig megtalálja a **sárga faliújságon**.

Köszönettel:

Csicssergő Gyerekekért Alapítvány Kuratóriuma

Egri Katalin óvodapedagógus, a kuratórium elnöke

Zoo – Ovi program az Oroszlán csoportban

***"Úgy éljek, hogy ne zavarjam más élőlény életét,
úgy éljek, hogy másnak is helye legyen körülöttem,
hiszen az ember része a körülötte lévő világnak."***

Az Oroszlán csoportban a ZOO – Ovi bevezetése előtt is nagy hangsúlyt kapott a környezeti nevelés, mivel nekünk, a csoport óvodapedagógusainak, ez a fő érdeklődési területünk. Az „Elveszett Állatok Alapítvány” kezdeményezésének és együttműködésének jóvoltából indított új program lehetővé teszi számunkra, hogy még célzottabban foglalkozzunk a természet világával, az ember és a természet kapcsolatával.

Célunk a környezettudatos szemlélet alakítása, környezetünk óvó szeretetére nevelés; a gyerekek tapasztalataira épülő kapcsolatteremtési lehetőségek megismertetése, a helyes magatartás kialakítása ember - ember, illetve ember - állat kapcsolataiban; alapvető, a legfiatalabb korosztály számára is ismert állatok, természeti jelenségek megismertetése és ezek segítségével alapvető ok – okozati összefüggések bemutatása és megértetése.

Az Önkormányzat támogatása révén lehetőséget kaptunk arra, hogy az egyes témákhoz kapcsolódó kirándulások alkalmával „élőben” figyelhessük meg az élőlények életét, szerezzünk tapasztalatokat.

Több téma végén szerveztünk szülő programokat: pl. tablókészítés az otthon tartott társállatok fényképeiből; segítő – kutya bemutató; „Ki tud többet?” – foglalkozás háziszárnyas témakörben; közös meseírást „Madarak” témában; „Játssz velem!” – érzékelő játékokkal; állatorvos látogatása a csoportban.

Sziráki Éva

Ki hasonlít rám?

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kismajom, aki elindult világgá, hogy keressen egy olyan élőlényt, amelyik hasonlít rá.

Szembejött vele egy állat, amelyiknek hosszú, tekergőző teste volt és folyton nyújtogatta a nyelvét.

-„Ki vagy te?” – kérdezte a kismajom.

-„Én vagyok a kígyó.”

-„Miért nyújtogatod a nyelved?”

-„Azért, hogy kiszagoljam a többi állat nyomát.”

(hasonlítanak? / miért nem?)

-„Nem téged kereslek, mert te nem hasonlítasz rám!” – mondta a kismajom, azzal elbúcsúzott.

Tovább vándorolt a kismajom. Arra repült egy színes tollú, kék hátú, sárga pocakú állat.

-„Ki vagy te?” – kíváncsiskodott a kismajom.

-„Én vagyok a jégmadár.” – felelte a szép idegen.

A kismajom körbejárta jobbról – balról, aztán megrázta a fejét.

-„Te sem hasonlítasz rám!”

(miért nem? / honnan ismerjük fel a madarakat?)

Miután ők is elbúcsúztak egymástól, meglátott egy szőrös, 4 lábú élőlényt, amelyik a fán pihent fejjel lefelé lógva.

-„Ki vagy te?” – érdeklődött a kismajom.

-„Én vagyok a denevér.” – felelte a furcsa idegen.

-„Te is egy madár vagy?”

(miben különböznek a denevérek a madaraktól? / hasonlít-e a denevér a kismajomra?)

-„Még sem téged kereslek.” – mondta a kismajom és elbúcsúzott.

Óbudai Csicsergő Óvoda

Amint mendegélt tovább, találkozott egy hatalmas, szürke, hosszú orrú állattal.

-„Te ki vagy?” – kérdezte csodálkozva.

-„Én vagyok az elefánt.”

-„Milyen hosszú ormányod van! Mire használod?”

-„Felszívom vele a vizet, a port, és zuhanyozni is tudok vele. Az ennivalót is evvel teszem a számba.” (Gyöngyi: -„Mintha a keze lenne.”)

(miben hasonlít a kismajom az elefántra?)

-„Sajnos nem téged kereslek.”

A kismajom már nagyon elfáradt a vándorlásban, amikor összetalálkozott egy nagyon különleges lénnel. Nézte jobbról – balról, előlről – hátulról, alulról – fölülről...

-„Hát te ki vagy?”

-„Ember vagyok.” – felelte a különleges idegen.

Az ember felemelte a kezét és a kismajom utánozta őt: hasonlítottak.

Az ember felemelte a lábát és a kismajom is ugyanezt tette: hasonlítottak.

Az ember csodálkozó arcot vágott és a kismajom utánozta őt.

Az ember szomorú arcot vágott és a kismajom is ugyanezt tette.

Az ember nevetett és a kismajom szája is mosolyra húzódott.

(utánzó játék / testrészecskék és elhelyezkedésük)

-„Te nagyon hasonlítasz rám!” – örült meg a kismajom. -„Téged kereslek!!!”

Az Oroszlán csoportosok meséje

Óbudai Csicsergő Óvoda

Beszélgetőkör

(A Pillangó csoportban)

A Beszélgetőkör a legtöbb alternatív pedagógiában megtalálható. Elsődleges célja, hogy halljunk a gyerekekről a gyermektől, hogy halljunk egymásról, egymástól. Csoportunkban a Beszélgetőkör az aktív délelőttöt szokta zárni, lekerekíteni. A gyerekekkel körbe ülünk, gyertyát gyújtunk. Egy nagy, fonott karosszék a *Beszélgetőkörös szék*, ide ül az, aki éppen mesél. A gyerekek előre szoktak jelentkezni, hogy szeretnének valami érdekeset megmutatni, elmesélni társaiknak. Ez lehet bármi, ami a gyerekeket foglalkoztatja, egy új játék, könyv, egy érdekes falevél. Volt, aki megmutatta az új gumicsizmáját vagy a kiesett fogát. A Beszélgetőkörön szülők, nagyszülők is részt szoktak venni. Volt olyan szülő, aki agyagozott velünk, volt, aki a hangszerét mutatta be. Egy nap három, négy gyermekre szokott sor kerülni. Az előadás után a gyerekek kérdezni szoktak társuktól, az adott tárggyal vagy történettel kapcsolatban.

A pedagógus mindig lejegyzí, szóról szóra, változtatás nélkül azt, amit a gyerekek megosztanak a Beszélgetőkörön. Ezt a dokumentumot a szülők is minden nap el tudják olvasni.

Óvodánk Játékos természetismeret, Mozgás, Anyanyelv programmal dolgozik, így az anyanyelvi nevelés kiemelt szerepet kap. A különböző szervezett anyanyelvi játékokat kiegészíti -és nem helyettesíti- a Beszélgetőkör. Ugyanakkor együttes alkalmazásuk különösen fejlesztően hat a gyerekekre.

A gyermek önbizalma fejlődik azzal, hogy társai elé kiáll és önállóan mesél. A gyerekeket segíti egymás megismerésében. A beszélgetés során fejlődik a gyermek beszédkézsége, szókinccse, beszéd értése. Türelemre nevel. A gyermekek megtanulnak kérdezni. Megtanulhatják, hogyan lehet odafordulni társukhoz, és hogyan lehet egymást meghallgatni.

A Beszélgetőkör dokumentálásának fontos szerepe van. A lapokat egy könyvbe fűzzük, így áttekinthető három, négy év távlatában is, hogy egy gyermek beszéde, érdeklődési köre mennyit változott.

Óbudai Csicssergő Óvoda

A szülők gyakran mesélnek arról, hogy gyermekük otthon is Beszélgetőkört tart a családnak. Ilyenkor érzem, hogy a gyermek a legfontosabb dolgot vitte haza:

„- Anya, apa, ülj le, figyelj rám, hallgass meg!”

Álljon itt néhány példa a gyerekektől:

Ez egy pandamaci és nagyon szeretem. Azt szoktam vele játszani, hogy elbújik a nyakamba, apa pedig megijeszti.

Én voltam hétvégén bringó hintózni. A Margitszigeten volt. A Rékával szemben lehetett ülni és apa tekert. Anya Gerivel volt, mert szerintem félt, hogy leesik.

Ez egy bazilikás kép. Van benne sok, sok kép. Ahol az anyukám kihajtotta az a Szent Jobb. Az a Szent István keze. Azért látjátok piciben, mert az már régi és pici. Itt megszámozzák hol, mi van. Ennél a harangnál voltam. Szintén itt van a magyar zászló, más zászlók is, akik már jártak itt. Szent Istvánnak már mindenki írt levelet, csak én nem. De a nagymamámnál írtam neki. Ő már nem él, de a mennyben ott van. Akkor zár be a bazilika, amikor már nem megy az óra.

Bavalics Laura

Legkedvesebb élményem a Katica csoporttal

A legkedvesebb élmények közül nehéz választanom, mert annyi megható, és felemelő pillanatot éltem már át a csoporttal. De a szülőknek sincs könnyebb dolguk, ☺ mert nagyon sok program közül választhatnak a gyermekeikkel.

Ha mégis egyet ki kellene választanom a több lehetőség közül, én a legutóbbira, az Apa-Kupára tenném le a voksomat.

Az anyák napját már nagyon régóta tartjuk, és tradicionális ünnepnek számít a köztudatban is, így a kollégák gondoltak egy nagyot, „mi lenne, ha apák- napját tartanánk?”- vetődött fel egy értekezleten a kérdés, ezzel újfajta lehetőséget adva a „Játssz Velem” délutánoknak.

A gyerekek körében egyre jobban terjedt a hír, az apukák is egyre izgatottabban érdeklődtek, ahogy közeledett a várva várt nap. Ki apukának szolt, ki nagypapának, így igazi, férfias „küzdelmeket” láthattunk. Sok apuka, nagypapa új hobbyt talált a horgászatnál, vagy örömmel rúgták a labdát a gyermekükkel, unokájukkal, lelkesen hajtogatták a repülőt, miután már a kvíz kérdéseken túllendültek, és megépítették életük legújabb „építményét” a konstruáló elemekből. A gyerekek arcán lévő öröm a program sikerességét igazolta. Sokan, ha tehették volna, minden állomáson legalább kétszer mentek volna végig és azt szerették volna, hogy ne legyen vége ennek a délutának.

Amikor nekünk is volt egy kis időnk, örömmel néztünk végig a mosolygós csemetéken, ellátogatva egy-egy helyszínre. Mi is sokat nevettünk az általunk vezetett állomáson, eszünkbe jutott a gyermekeink, ahol hasonló élményekben volt nekünk is részünk.

A részvételi arányt csak megbecsülni tudom, ami alapján igen nagy népszerűségnek örvendett ez a program. Másnap beszélgettem a szülőkkel és a gyerekekkel, és történeteikből kiderült, hogy jól sikerült ez a délután. A kollégákkal értekezve, megállapíthatjuk, hogy sokszor, ahogy mi is,- ők is szívesen beálltak volna versenyzőnek egy-egy állomáshoz, amint látták a boldog gyermek arcokat.

De a jó programoknak közel sincs még vége ☺

Óbudai Csicssergő Óvoda

Már intenzíven készülünk sok-sok meglepetéssel az óvoda jubileumi ünnepségére, ahol ezek a kedves élmények biztosan gyarapodni fognak.

Reméljük, hogy ezzel a fantasztikus programmal hagyományt fog teremteni az óvoda, és sok-sok boldog arcot fogunk látni, ahogy a „Játssz Velem” délutánon, úgy az „Apa-kupán” is.

Ezzel a kezdeményezéssel, a „Játssz Velem” délutánokkal- inkább segíteni szeretnénk a szülőknek, ötletet adva, hogyan tudnak rohanó világunkban, a sok munka mellett még egy kis időt a gyerekeikkel játszva tölteni.

Köszönjük a lelkesedést, reméljük jövőre is ugyanakkor: „APA –KUPA”
😊

Bodnár Kata

Óbudai Csicsergő Óvoda

Farsangi forgatag a Fürge Nyusznál!

Holnap a Furge Nyusznál Vár nap lesz, persze Lányom Tavasz Tündér szeretett volna lenni. Meg is indokolta: „*De Mami, minden királykisasszonynak van rózsakertje... és különben is, Tél Anyót Tavasz Tündér kergeti el.*”

Őcsi gagyog, felnézek, Atyaisten 8 óra 20. Megint elaludtunk! Ugrás ki az ágyból, kapkodás, persze most nem megy semmi simán. Őcsit pelenkáz, öltöztet, közben a nagyobbik a WC-n ülve éppen újabb mondókát költ, berregős betűkkel. 8:35 „*Mami, ma olyan szépnak kell lennem, mint egy mátká!*”. Lefordítva, pont ma nem jó az a póló, az a zokni, az a nadrág, amit kikészítettem. „*Mami, én választok!*” – kiáltja, és már robog is a szekrényhez. „*Rendben, válassz, és kérlek gyorsan, mert megint elkésünk!*” – mondom. Gyorsan én is öltözöm, fekete harisnya, ruha, boszorkány leszek, közben szöszmötölés hangjait hallom a lányszobából, dallal kísérve. „*Itt a farsang áll a bál, keringőzik a kanál.*” Elsősülöttem megjelenik a lépcsőn: csikos fürdőruhában, fehér szoknyában, zokniban, és a hátán panyókára vetetten egy Csipkerózsika palást. Te jó Ég, februárt írunk! Ráadásul 8:45! „*Kicsim, a csikos fürdőruhát inkább csüörtökön vedd fel az uszodába, a zokni helyett pedig keress egy harisnyát, mert kint hideg van!*”. Újabb szöszmötölés... „*Mami, szerintem ez színben jól passzol hozzá!*”. Közben Őcsi a kissejéről már Apa laptopját babrálja. „*Nem szabad! Gyere, indulunk az oviba, keressük meg inkább a cipődet*”. Őcsi előszobába kitopog. Nagylány lelibeg a lépcsőn, hurrá, póló, szoknya, harisnya, palást, öltözés megvan! „*Asztalhoz, reggeli!*” 8:52, pohár, tányér a mosogatóba, kabát, sapka, cipő, indulhatunk. Nem, újabb harisnyát kereshetek, Őcsi belekente a konyhapultról levadászott banánt. Reggeli kávémból utolsó korty, majd gyors lista a fejben, minden jelmez megvan-e. 9:15, végre elindulunk. A jól bevált utat választjuk, a rövidebbet. Közben Lányom kérdezget, mikor bújnak már ki a virágok, mikor lesz végre tavasz. „*Mami, meddig küldi még el reggelente Tél Anyó Zúzmaralánykát?*” Újra és újra rácsodálkozom, milyen sokat tud a Világról. Milyen sok növényt, állatot, fogalmat ismer. Imádom, hogy mennyire édesen látja mindezt a saját kis mesevilágán keresztül. „*Mami nézd, kacagnak a csupasz ágak. És tudod miért? Mert a szellő csiklandozza őket!*”

Óbudai Csicsergő Óvoda

9:25, végre az oviban. Már az előtérben hallani az izgatott neszeket, apró kacagásokat. Pillangó ad búcsú puszit anyukának, tündér és katica öltözik jobbra, mellette egy kis nyuszi. Hopp, elhalad előttünk egy nagy nyúl, kis rózsaszín farkincával, egy óvó néni. „Jó reggelt!” Fel az emeletre, barna mackó buksi balról, kis kuktasapka keresi a cipőjét, oroszlán pityereg. Jobbra királylány, sőt királylányok! Gyorsan öltözünk, mindjárt fél tíz, kezdődik a mulatság. Igazi középkori forgatag, királynők (kettő is), király, lovagok, hercegnők, rózsaszín, arany ruhában, balerinák, tündérek, boszorkák (minimum kettő, egyik én, másik Edina óvó néni), szakácsnő (Kati óvó néni), pék. Két királynő, két vár, két udvartartás. Mindenki bemutatkozik, ki harsányan, ki izgatott, remegő hangon, ki félszegen. Kezdődik a buli, megszólal a zene, felszabadult tánc veszi kezdetét, Öcsi is lelkesen forog, rugózik és tapsol. Majd meglátja a játékkonyhában a mikró és továbbáll. A nagyobbak közül ketten is kedvesen segítenek neki. Részálnak a párok, király tündérrel, boszorka lovaggal, királylány hercegnővel és szakácsnővel. Mindenki énekel, és kézzel-lábbal mutogatja: „Nád a házam teteje, teteje, rászállott a cinege, cinege!” Kis pihenés, közben Öcsit kibányászom a szekrényből. De jó, egy apuka fánkot is sütött, és milyen finom! A gyerekek versenyt esznek köles golyóból („jesszusom, hogyan fér el egy ilyen kis szájban 15 köles golyó!”), versenyt isznak málnaszörpökből, nézem őket, és közben úgy érzem, mintha én is kicsit újra óvodás lennék. Eszembe jutnak a képek a falon, a „tábori ág” sárga mintája, a kék bögrén a kiskacsa jel. Közben véget értek a versenyek, újra kezdődik a tánc. De Lánykám már csak áll, karba tett kézzel nézi a többieket (mindig durcás lesz és visszavonulót fúj a falai mögé, ha elfárad). 11:45 Ideje indulnunk, az ebédet nem várjuk meg, Öcsi már nagyon álmos.

Hazafelé újra töretlen a lelkesedés: „Mami, ez szuper volt. És már tudom, hogy a Csuda országos Aliz akarok lenni a következő Maszkabálon!”

Hédi Anyukája (Fürge Nyuszi csoport)

Virtuális várkaland az ovisokkal

Minden évben a Maci csoportos óvó nénik buzgón lesik a programokat, mi az amire az ovisokkal elmehetünk. Már tavaly is sok érdekes dolgot láttunk, és kirándultunk.

Most a várak hete alkalmából ellátogattak az Óbudai Múzeumba, ahol Középkori várak címmel érdekes kiállítást láttunk.

A kiállítás nyolc vár rekonstrukcióját mutatja be. Ezek a várak ma már igen romos állapotban vannak, vagy egyáltalán nem is léteznek, a kiállítás makettek, animációk és a régészeti leletek segítségével mutatja be, hogyan is nézhettek ki egykor.

A középkori várak és lovagok világa szinte minden gyermek fantáziáját megmozgatják. Nemcsak a fiúk, de még a lányok is izgatottan várták a csoportban a múzeumi látogatást. Előtte persze már sok izgalmas mesét olvastak a csoportban és képeket nézegettek a témában.

A tárlatvezető nagyon kedvesen kalauzolta a gyerekeket a múzeum kicsit titokzatos hangulatú termeibe. A gyerekekkel izgalmas videókat néztünk a korabeli várakról, az ott élők életéről, sőt még csatajeleneteket is láthattunk. Megcsodáltuk a maketteket, hogyan is nézhettek ki a várak fénykorukban. Legjobban talán a régészeti leletek tetszettek a gyerekeknek. Fegyverek, ágyúgolyók, korabeli harci eszközök és érmék.

A fiúk buzgón jelentkeztek, amikor ráismertek egy-egy kardra vagy lándzsára. Lehetőség volt, hogy az ovisok is kipróbálják régészeti képességüket és egy kis homokkal teli ládából izgalmas kincseket, korszakat ássanak ki kis lapáttal, ecsettel.

A tárlatvezetőnk számos izgalmas történetet mesélt a gyerekeknek.

A lányok elszörnyülködtek, amikor arról mesélt, hogy ebben a korban még csak hetente fürödtek a leggazdagabbak, vagy, hogy bort ittak víz helyett.

Mindenki egy picit megijed, amikor egy érdekes történetet is hallhattunk egy sárkányról, aki a vár urának barátja volt és több száz éves álomban alszik a vár kútjának mélyén.

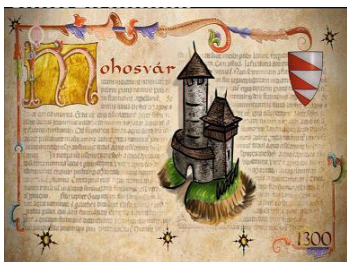
Óbudai Csicssergő Óvoda

Az ovisok szomorúak voltak, amikor a kiállítás végére értünk, azt hiszem még estig sétálgattak volna a termekben. A csoportban aztán nagyon vidáman meséltek élményeikről a kicsiknek.

Ráadásul a kiállítást követő héten az ovisok közösen az óvó nénikkel saját várat készítettek kartonból. Először összeépítették, azután ki is festették.

Nagyon izgalmas volt ez a kis kirándulás, hála az odaadó, lelkes óvó néniknek, reméljük még sok izgalmas programban lesz részünk.

Jánosi Krisztina - Pál Hanna és Alex anyukája

Élet az otthonon túl

Szeptember. Kezdődik az ovi. Izgatottan várja anya és gyermeke, mi is lesz ott valójában. A szülő félve adja be a kis csöppséget, a gyermek pedig félve válik el az addig megszokott kis közegéből. Ez velünk is így történt. Izgultam és féltem, mi lesz ott vele. Hogyan fogjuk tudni elengedni egymást? Jól érzi-e majd magát ott? Rengeteg kérdés merül fel bennünk ilyenkor szülőkkben. De a lépést meg kell tenni. Szóval mikor gyermekem a póni csoport tagja lett és túl voltunk a beszoktatás szívet facsaró részén, akkor tisztult ki igazán, milyen élete is van ebben a kis közösségben.

Az óvónők és a dadus minden reggel, ahogy az ajtó előtt állunk, mosolyogva várják a gyerekeket. Megkérdezik a gyerekeket mindenről, ami történt velük és meg is hallgatják őket. Nem egyszer volt rá példa, hogy rosszkedvvel érkeztünk. Minden kérés nélkül az ölükbe ültették a gyereket és addig simogatták, szeretgették őt, míg a kis érzelmi görbéje helyre nem állt.

Sok olyan helyzet adódik, amire mi szülők ugyan meg tudjuk tanítani a gyermekünket, de mégis más hatást érünk el vele, mintha azt az óvodában tennék. Gondolok itt arra, hogy olyan sok szép rajzot és alkotást csinálnak a gyerekek. Szinte hetente látok új és új remekműveket, amiket mérhetetlen boldogsággal és kimondhatatlan büszkeséggel mutatnak meg nekünk szülőkknek. Ezt a fajta büszkeséget semmilyen dicséréttel nem tudnám a gyermekeimnek átadni.

Óbudai Csicssergő Óvoda

Ne feledkezzünk meg az alapvető szabályokról sem. A kézmosás, a wc használata (a fiam az ovi óta mindig odajön hozzám és szól, amikor el szeretne menni, pisilni. Fura volt, de értem). Az étkezés, a köszönöm helyes használata és még sorolhatnám.

A gyerekek a póni csoportban olyan tündérik, pedig mindegyik más és más, de mégis egy úton haladnak. Úgy gondolom, hogy az óvónőknek és a dadusnak sikerült az, ami minden anya álma. Biztonságos légkört alakítottak ki számukra.

Minden este meg szoktuk beszélni a gyerekekkel, kivel mi történt aznap. Megkérdeztem a fiamtól: Maxim, van már barátod az oviban? A válasz a következő volt: Igen, Ági az én barátom.

Mi kell ennél több egy anyának, hisz már van barátja is, az óvónő.

Csaba Edina

Egy napom a méhecske csoportban

Sziasztok Zümi vagyok, a kis méhecske. Elmesélem nektek, hogy telik egy napom az óvodában.

Korán reggel indulunk az oviba, mert anyukámnak sok virágport kell gyűjtenie estig. Útközben sokat beszélgetünk mindenféle érdekes dologról. Amikor megérkezünk az óvá néni már nagyon vár minket. Reggeli előtt még van idő játszani, ilyenkor társasozunk, vagy építünk a szőnyegen. Amikor megérkezik a reggeli, azonnal nekilátok, mert az oviban sokkal jobban szeretek enni, társaságban jobban esik, lehet közben beszélgetni. Utána az óvá néni közös játékra hív minket, nagyon sokat beszélgetünk a szőnyegen, festünk, barkácsolunk.

Minden nap eszünk friss gyümölcsöt, amit a dadus néni szokott előkészíteni. Utána lemegyünk az udvarra, ahol sokat fogócskázunk, és bújócskázunk. Van egy kis veteményes kertünk is ahova minden évben gyógynövényeket, fűszernövényeket ültetünk, és együtt gondozzuk, öntözzük és gyomláljuk. Ha már elég nagyok, leszüreteljük és teát készítünk belőle.

Egyszer, amikor paradicsomleves volt az ebéd, az óvá néni hozott fel az udvarról egy marék bazsalikomot és mosás után belevágtuk a levesbe, soha olyan jó nem volt még a paradicsomleves. Udvar után a naposok felmennek teríteni, a dadus néni segít nekik. Nagyon szeretek napos lenni, mert akkor a jeletem feltehetem a napocskás táblára és mindenki látja, hogy én már milyen ügyes vagyok. Ebéd után jön a fogmosás és a mese.

Óbudai Csicssergő Óvoda

A mesét már nagyon várjuk, mert nagyon szeretjük. Mi is szoktunk írni az óvó néni segítségével, az nagyon vicces szokott lenni, mert mindenfélét beleírunk. Mese után jön az alvás, puha ágyacskáinkban jó nagyokat szoktunk aludni. Délután mikor már mindenki kialudta magát, jön az uzsonna és már csak egy kis idő marad a játékra, mert már anya ott áll az ajtóban és szállunk hazafelé!

Zümi a kis méhecske

